

by Kostas...
...

ΥΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΟΥ ΠΟΔΟΓΥΡΟΥ

ΑΡΙΘ. 2

9 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1900.

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ.

Τὸ φυλλὸν λεπτὰ 5.

ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΑ.

Φανταζόμεθα μετὰ πόσης ἀνησυχίας θὰ περιμένετε τὸ Κόκκινο, ἀφοῦ μετὰ τὴν ὀξυδωπιν τοῦ Ξίφους, μόνον αὐτὸ τὸ μικροσκοπικὸν ταταρτηρόβιον ἐπέπρωτο νὰ ἀντιπροσωπεύῃ τὴν δημοσιογραφίαν τῆς μεγαλονήσου, μετὰ πόσης ἀνησυχίας, ἐπαναλαμβάνω, θὰ περιμένετε τὸ Κόκκινο, διὰ νὰ ἀναγνώσετε τὰς κρίσεις αἰ, περὶ τοῦ κατὰ τὴν θίσταμένου γενομένου συλλαλητηρίου ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν Δικαστηρίων.

Λυπούμεθα ὅμως πολὺ μὴ δυνάμενοι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, ἢ μᾶλλον διὰ πολλοῦς λόγους, νὰ σᾶς εὐχριστήσωμεν.

Τὸ Κόκκινο, δὲν ἔχει καμμιά δουλειὰ μετὰ τὰ σοβάρη (συμφώνως μὲ τὸ ἐκ α τοσ τὸν ἄρθρον τοῦ προγράμματός του) πόσον δὲ μᾶλλον κατὰ τὴν περίστασιν αὐτὴν ἢ ὅποια ὁμολογουμένως εἶναι καὶ κατὰ περισσώτερον ἀπὸ σοβάρη.

Ὡς συντάχτα τοῦ πολιελλίδου αὐτοῦ

Τὰ ἔμ, πρὶν ἢ ἐπιχειρήσωμεν νὰ κρατήσωμεν τὴν γραφίδα διὰ νὰ φέρωμεν εἰς φῶς τὰς ιδέας μας, φροντίζομεν πρῶτον νὰ διασκεδάσωμεν ἐπὶ τὸ κωμικότερον τὰ πανάθλια μούτρα μας!

Ἐννοοῦμεν δυστυχῶς ὅτι ἡμεῖς παληράτοι!

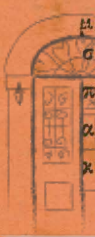
Ὡστε πῶς θὰ τολμήσωμεν ἐν τοιαύτῃ καταστάσει νὰ συλλάβωμεν τὴν ιδέαν τοῦ σοβαροῦ;

Ἐπιτήματα φεύγοντα τὸ γελοῖον ἢ τὸ κωμικὸν νὰ τὰ ἀρίνεται εἰς ἄλλους μᾶλλον σοβαροῦς (ἔγραφεν ὁ κ. Μερτζάνης κάποτε πρὸς τὸν συντάκτην τοῦ Ζιζανίου) διότι ὄν δὲν πείθει λόγος, πείθει ῥάβδος! ,,

Θὰ τολμήσωμεν λοιπὸν ἡμεῖς, ἔτι κωμικότεροι τοῦ Ζιζανίου νὰ πραγματευθῶμεν περὶ ζητημάτων ἀφορώντων τὴν σωτηρίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ;

Ποτὲ ἸΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Ταῦτα λελλάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ ἀγανακτῆτε, ὅτι ἐγράμην ἕσπαι καὶ οὐκ ἀνέ-

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

γραφην ἐν ταῖς στήθεσιν αὐτοῖς τὸ πάνδη-
μον τῶν Κεφαλλήνων συλλαλητήριον.

Ὁ Μπόρς.

ΣΟΝΕΤΟ

Ὅταν σὰς βλέπω μὲ πολὺ καμάρι
γεμάτες ἑπιφάνεια νὰ περνᾶτε,
κοπέλες τοῦ συρμού, κι' ὄλες μὲ χάρι
περίπατο στὴν πλάκα νὰ τραβᾶτε.

Ἡ μιὰ σας εἰς τὸν ἕνα νὰ ποζάρῃ
τὸν κόσμον ὅλον νὰ περιγελάτε.
Αἰώνια ἢ ἄλλη νὰ λιμάρῃ
καὶ ὄλες σας μὲ γούστο νὰ δαγκᾶτε.

Χάσκω μπροστά σας. Μὰ κατόπιν πάλι
σὰν βίξω μιὰ ματιὰ στὸν Καζαμία
καὶ ἰδῶ τοῦ νοῦμερου του τὴν κορῶνα.

Θλίψι στὸ νοῦ μου ἔρχεται μεγάλη
ποῦ σκέπτομαι πὼς ὄλες μία - μία
ἐμπήκετε στὸν . . . ἄλλον τὸν αἶψα.

Ἐνας

Σήμερον ὥραν 2 μ. μ. γίνε-
ται ἀπογευματινὴ παράστασις εἰς
τὸ Θέατρον διὰ τὰ παιδιὰ.
Εἴσοδος λεπτὰ 70.

Στοῦ βασιληᾶ μας τὸ χορὸ,
πῶγεινε στὸ παλάτι,
εἶδα σημεῖο φοβερὸ
π' ἀκόμα τὸ παρατηρῶ
μὲ τὸ γιालί στὸ μάτι.

Μέσα σὲ τόσες λιγερές
πωχόρευαν μὲ γούστο·
εἶδα κι' ἑπτὰ νοικοκυρές
να μὴ φοροῦνεμποῦστο.

Κι' εἶδα πὼς ἔρχετ' ἡ στιγμή,
ποῦ ἡ ἔμμορφες Ἑλένες,
δὲν θὰ σκλαβώνουν τὸ κορμί
μ' ἀτσάλια καὶ μπαλένες.

Κι' ἐχάρηκα, πολὺ πολὺ,
καὶ σ' ὄλες δίνω συμβουλή
αὐτὲς νὰ μιμηθοῦνε·
καὶ τὸν κορσὲ τὸ μασκαρᾶ
ποῦ τοὺς τσακίνει τὰ πλευρὰ
νὰν τὸν ἀπαρηθοῦνε.

ΛΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Μὰ σκέψις μῶρχετ' ἄλλη μιὰ,
νὰ πῶ καὶ τὴν ἀλήθεια,
γιὰ κεῖα τὰ δίστυχα κορμιά
ποῦνε σὰν κολοκύθια,
κι' ἔχουνε καὶ τὴ συφφορὰ
τὰ κακομοιριασμένα,
μέση καὶ πλάτες καὶ πλευρὰ
καὶ πισινὰ, νὰν ἕνα!

Ποῦ σ' ἀρχινᾶνε, τὸ σφιμμὸ,
μ' ὄλην τὴ δύναμί τους
καὶ φέρνουν σὲ λογαριασμὸ
τ' ἀνάσβολο κορμί τους,
πὼς κόρφους νὰ προτάξουνε
ἀν τὸ κορσὲ πετάξουνε ;

Καὶ δίνω γνώμη νὰ φοροῦν
τοῦμποῦστου τῆς μπαλένες
αὐτὲς ποῦ πιά δὲν χαρτεροῦν
λεχώνιασμα καὶ γέννες.

Κι' ἐκεῖνες ποῦνε τρυφερές
κι' ἀγγελοκάμωτες κυρές
ἄς πιάσουν τὴ συνήθεια,
νὰ πεταχτοῦνε τὰ κακὰ,
τὰ σίδερα τὰ φονικά
ἀφ τὰ ξερά τους στήθεια.

ΛΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Ο ΚΑΪΜΟΣ ΜΟΥ

Θέλεις νὰ σὲ παντρέψω . . . ὦμέ !
καὶ ποῦ νὰ σῶξω τόσα ποῦ γυρεύεις !
ἄνδρα μὲ τίτλο, πλούσιο ντυσιγκέ !
Στὴ τζέπη μου πὼς τοῶχω θὰ πιστεύης !

Κι' ἐγὼ νὰ σὲ χαρῶ, τὸ πιθυμῶ
νὰ σῶθῶ παλληκάρι νὰ σ' ἀρέσῃ
κι' ἐνὼ μαρᾶζι τῶχω καὶ καῦμο,
σὲ δύσκολη πολὺ μὲ βάνης θέσι.

Μ' ἀν ἦσουν' ὠμορφότερη, πηὶ φῖνα,
μποροῦσε νὰ σὲ κάμω . . . Νομαρχίνα.

Ὁ προξενιτῆς

ΠΑΛΙ

Εἶχα καιρὸ πολὺ νὰ τραγοῦδήσω,
εἶχα καιρὸ τὸν πόνο μου νὰ πῶ,
γιατ' ἤθελα κρυφὸ νὰ τὸ κρατήσω
ἀπ' ὄλους, πὼς ἀκόμη σ' ἀγαπῶ.

Μὰ τώρα ποῦ πληθύναν τὰ δεινὰ μου
καὶ τὸ παράπονό μου ἐξεχείλιτε
ἄφησα πιά τὴν ἀμοιρὴ καρδιά μου
κι' αὐτὴ, πικρὰ. πικρὰ, ἐξαναμίλησε.

Λ.

‘Ο Θεός.

Γεράσιμος Ι. Ευδιᾶς πρῶτος λύτης.
‘Ανδρέας Γ. Λοβέρδος, ‘Αλεξάνδρα Σου-
πιονᾶ, Σοφία Δεσάντη, Ν. Γ. Μαριάτος,
Κ. Κατραβᾶς, Σ. Λελλος, Β. Γεννατᾶς.

ΤΑ ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ.

Μὴν παρακυντᾶς στὰ μεσινὰ θεωρεῖα
κρίει φιλελεύθερε — ‘Ο φίλος τοῦ ἀγγέ-
λου τῆς καρδιᾶς σοῦ ὁ ὑποδικματοποιός,
θά τὸ πῆ τοῦ μπαμπᾶ σου. — Εἶπες, ὅτι
μόνον ἐμὲ ἀντιπαθῆς, πλὴν δὲν ἐνθυμεί-
σαι ;

ΚΙΑ ΜΠΟΥ κάρεις στὸ χορὸ
θᾶνε κάζο σοβαρό.

‘Η ἀντιζηλείες τῶν θεωρεῶν τῆς αἰ-
τῆς σειρᾶς γιὰ ἓνα καὶ τὸ αὐτὸ σκάνει ‘Η
σταχτιαροῦ τῆς συνοικίης τοῦ ἁγίου Νι-
κολάου.

Καρέιλα μὴ μοῦ δίνεις νὰ καθίσω,
ἐσὺ ποῦ δὲ νογᾶς ἀπὸ καπέλα
ἐτοῦτο μοναχᾶ θὰ σοῦ σιστήσω,
νὰ μὴν περᾶς τῆς ἄρες, χάσκα, γέλα.

Ξέρετε γιατί ἔβρεχε ὅλες αὐτὲς τῆς
ἁγίες ἡμέρες; Γιατί ὁ γλυκὺς ἄγγελος τοῦ
καιροῦ μας, ἦτανε στὸ Ληξούρι.

‘Αν ἔκανες τὸ ψυχικὸ
νὰ πῆς τ’ ὄνοματάκι σου,
ἀνθολογί ἀληθινή,
ὄθταν χρυσματάκι σου. (Φ).

‘Η ἐμφάνησις καὶ νέου φωτεινοῦ σώ-
ματος εἰς τὸν θεατρικὸν ὀρίζοντα. — ‘Ο
χοροδιδάσκαλος ἐπαπειλούμενος νὰ κου-
ραθῆ ἀπὸ τὸ σουτοῦρο τῶν μαθητριῶν.

Πικρὰ στεᾶζων, ὦ ἀγγελέ μου
μὲ ἄσματά μου σ’ ἀκολοθῶ,
ἀν ἄλλοι ψάλλουν πλοῦτη καὶ κτήσεις
νὰ μ’ ἀγαπήσης ἐγὼ ποθῶ.

(Σ. Ζ. ‘Εστὶ μορφεῖς νὰ τὸ ποθῆς ὅσο
θέλεις, ἀλλὰ νὰ ἰδοῦμε τί λέει κι’ ἐκεί-
νη !)

Πρέπει νὰ παρθεχθῆς, κρίει τοῦ κό-
σμου, ὅτι ὅσον σήμερον κερδίζεις ἀπὸ τὸν
ἐλαφρὸν κόσμον, τόσον εἰς ἄλλου χάνεις
ἀπὸ τὸν σοβαρὸν κόσμον.

Διὰ τὸ προσεχεῖς.

Τὸ πρῶτον μου ἐπίρρημα
ἄνθος, τὸ δευτέρον μου,
καλλιεργεῖ τὴν μουσικὴν
αὐτὸ τὸ σύνολόν μου.

‘Εστᾶλλη ὑπὸ τοῦ κ. Ε. Καλθεράρη.

‘Ο πρῶτος λύτης θὰ πάρῃ ἓνα κουτί
λουκούμια, ὁ διὰ κλήρου μία πλάκα σο-
κολάτ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
Τὸ Σάββατον νὰ περιμένετε
Ζητήσιον τοῦ σπειροῦ δι’ εἰς τὸ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
ὅα εἶναι, περτεργότατοι.